

det foreligger, at Tanken har været „Com-
mune“, og at „Sogn“ kun ved Uagtsomhed er
kommen ind paa dette enkelte Sted. Jeg kan
ikke være fuldstændig enig med den ærede Ord-
fører, naar han fremhævede, at det gamle
Sognebegreb var forsvundet, vi have det endnu
med Hensyn til Veibyrden, hvor det endnu lig-
ger til Grund; men jeg kan langt mindre være
enig med det ærede Mindretal i, at to Nabo-
sogne, der ere forenede til een Commune, sand-
synligen skulle staae fjendtligt ligeoverfor hin-
anden; jeg troer, at det er ganske almindeligt,
at saadanne Nabosogne gjensidig befinde sig vel
ved Forbindelsen, og jeg kan ikke see nogen
Grund, hvorfor Klitsognet skulle staae Nabo-
sognet fjernere, eller rettere dette staae hiint
fjernere med Hensyn til at deeltage i alt Klit-
arbejde end en By, der ikke er udsat for
Sandflugt, i samme Sogn ligeoverfor en Klitby;
det er ganske det samme Forhold. Vil man
blive ved at følge den samme Tanke, kommer
man ikke alene til at dele Communen i Sogne,
men Sognet i Byer, og Byen i Lodder, det
vil sige, man standses først der, hvor Byrden
kommer til at paahvile den Enkelte, som er
udsat for Jærene. — Naar der er Spørgs-
maal om, hvorvidt man med Tryghed kan over-
lade Communen en saa betydelig Indflydelse
paa Sandflugtsvæsenet som den, der er fore-
slaaet i Lovudkastet og støttet af Fleertallet, da
skal jeg villig erkende, at der vistnok hist og
her kan være Fare for, at den Myndighed, der
bliver den betroet, ikke altid vil blive brugt
paa den rette Maade; men det maa i mine
Tanker ikke afholde fra at lægge Myndigheden
der, og jeg maa gjøre opmærksom paa, at et
temmelig kraftigt Correctiv findes deri, at For-
sømmelserne for en stor Deel ville gaae ud
over Communen selv, idet den selv kommer til
vedvarende at bære $\frac{1}{6}$, og Communens Løds-
eiere $\frac{1}{6}$, det er altsaa i det Hele $\frac{1}{3}$ af Byr-
den i dens Heelhed, som kommer til at hvile
paa Communen. Selsølgelig vil altsaa en-
hver Forsømmelse for en stor Deel falde Com-
munen tillast, og jeg haaber, at dette Correctiv
skal være tilstrækkeligt til at bringe ogsaa
disse, som jeg antager, Undtagelser af Com-
muner, der skulle have Tendents til at være
efterladende, til at gjøre deres Pligt. Hvad

Spørgsmaalet om Antallet af Klitfogder an-
gaaer, om det skal være 2, 4 eller 7, da kan
jeg ikke fravige, hvad jeg udtalte ved 1ste Be-
handling; det stiller sig for mig, som om 2
maatte være tilstrækkeligt, jeg maa imidlertid
gjøre den ærede Forsamling opmærksom paa,
at naar den ærede Ordfører har sagt, at Fleer-
tallet skulle være betænkligt ved at paanøde
Regjeringen Mere, end den havde forlangt, da
er det kun høist uegentligt, at man kan sige, at
man paanøder eller endog saa kun byder Re-
gjeringen Mere, end den har forlangt; Regje-
ringen har forlangt 2 Overtklitfogder, vel at
mærke, saaledes lønne, at man kunde gjøre
Regning paa at disponere over deres fulde
Tid, hvorimod Udvalget er gaaet ud fra et
større Antal Overtklitfogder, men langt mindre
helbøgt stillede, hvad enten man følger Fleer-
tallets eller Mindretallets Indstilling med Hen-
syn til Lønninger; det er saaledes meget uegent-
ligt, at der tilbydes Regjeringen mere Arbeids-
kraft, end den har forlangt, men den er
foreslaaet fordeelt paa en anden Maade, paa
flere mindre vel stillede Personer.

Jeg har imidlertid tidligere haft Veilighed
til at udtale ligeoverfor det ærede Udvalg, at
Fleertallets Endringsforslag om at oprette 4
Overtklitfogedposter kunde jeg gaae ind paa,
hvorimod jeg kun trykket af sørgelige, og bitre
Erfaringer vilde kunne gaae ind paa Mindre-
tallets Forslag om at forøge Tallet til 7. Jeg
haaber, at Nødvendigheden deraf aldrig maa
vise sig. Søvrigt maa jeg dog her, da det er
meget vanskeligt at omtale een Paragraph uden
at komme til at berøre de andre, tillade mig
at gjøre opmærksom paa, at Tallet 4 dog vist-
nok maa forekomme det høie Thing mindre be-
tænkligt, selv om det overhovedet skulle være
tilsvieligt til at slutte sig til Mindretallets
Indstilling, naar det seer hen til, at Fleertal-
lets Forslag med Hensyn til Lønningerne
gaaer ud paa at stille en Sum til Ministerens
Disposition; jeg antager nemlig, at det maa
være enhver forsynlig Ministers nærliggende
Opgave at sørge for, at den Sum, der bliver
stillet til hans Disposition, ikke bliver absor-
beret af ligefrem faste Lønninger, men at han
ogsaa har Noget tilovers til uforudsete og paa-
trængende Tilfælde, saa at han altsaa, naar